

Вертеп

Іван Андрусяк

1.

його душа

бліда так само

не вміє очі відвести
від одержимої осанни
напівзабутих палестин

над ними червлять кучеряві
дими запічних веремій
над ними також —

боже мій! —

хрести виблискують триглаві

душа у пазусі таїть
ціанистого слова калій
а він на тятіві стоїть
неначе праведник на палі

2.

вистигне земля вчорашня
порозходяться навіки
оержимі та відважні
не схололі ще каліки

а куди тепер тікати
по зресті тепер якому
повзає мушва оката
загризаючи оскому

а кого тепер забути
пом'янути перед раєм

на один-єдиний бутель
є пророків ціла зграя

3.

прийде зоря і стане на порозі чужого дому
і янголята білі голі босі прийдуть потому
послухай синку завели колядку сусідські дітки
раз янголятко два янголятко а третє дідько

не плач іванку помовч іванку допоки змога
приходить чорт

зриваючи горлянку

хвалити бога

4.

я націдив тобі останню шклянку оцту
і роздобув тобі солоний огірок
матвію говори ти виродиш пророцтва
учитель ще не бог а ти уже пророк

тобі поводитрю масонові месії
сьогодні присягнуть і поцілюють мешт
а ти нас поведеш у рим чи в голосіїв
а хто там розбере куди ти поведеш